

at den, der ønsker de i Lovforslaget § 6 omhandlede Spørgsmaal afgjorte ved Igl. Anordning, viser større Tillid til den nufstaaende Regjering, end den, der ønsker, at det skal fastslaaes ved Lov, det tror jeg er uomtvisteligt. Naar den ærebe Drøftør fremhævede, at man let og snart vilde kunne reducere Taksen og komme til at tænke i det nye Stytem, da dette har viist sig at være Tilfældet ved Møntforandringen, da vil jeg dertil bemærke, at der er stor Forskjel paa Gjennemførelsen af Møntstytemet og af Meterstytemet. Det er ikke saaledes enkelte Ting, man skal ihsjelsætte sig med, det er ikke alene Maale- og Veieredskaber, der forandres, men ogsaa selve Begrebsbestemmelsen, der forandres. Den ærebe Drøftør indrømmede, at Møntforandringen medførte store Tab, og at man den Gang var løben løbst, men at det, man gjorde nu, var at kjøre med en sindig Hest. Ja, selv om man kjører med en sindig Hest, holder jeg af to Ting, nemlig, at man har en nogenlunde god Vei at kjøre paa, at man ikke kjører ud i det Blinde og ikke veed, hvor man kjører hen, og dernæst, selv om man har en aldrig saa sindig Hest at kjøre med, ønsker jeg at have Tømmer paa Hesten. Det, vi ønske her, er at have Vei'en bejendt, og saa siden at have Tømmer paa Hestene. Jeg anbefaler Thinget at stemme for Tømmeren og den banede Vei.

Thorup: Jeg skal ikke stille mig paa den høie Hest og tale om Grundlovsforandringer og Møntforandringer. Jeg vil se ganske roligt og ligefrem paa det foreliggende Forslag. Til den sidste ærebe Taler vil jeg sige, at det kommer an paa, hvilket Begreb han har om Tømme. Vi have jo fastslaaet, hvor meget ethvert Nummaal skal indeholde, det er fastslaaet ganske nøiagtigt i Loven. Det, der er Tale om, skal fastsættes ved Igl. Anordning, er jo kun, hvilke Maale- og Veieredskaber, der skal justeres, det er det Hele. Han har ikke kunnet lide, at jeg har talt om Bogstænger, Sigkister og Potflaster. Det er dog forskødeligt, hvor man tror at kunne kysse Befolkningen ved, at Regjeringen skal levere Redskaberne for Maal og Vei'ning, og det er der jo dog ingen Grund til, da det er fastslaaet i Loven, hvor Meget de maa indeholde; det kan der da ikke tvistes om. De Herrere tale saa meget om den Igl. Anordning, men se, om de ikke i det frie Land Norge have kunnet overlade endnu Mere til en kongelig Anordning, og have givet slip paa en hel Del Mere, end vi foreslaa. Vi fastslaa jo, hvad de forskjellige Maal skulle indeholde, og det at tale om, at

en Hektoliter skal indrettes som en firantet Kasse, det tror jeg ikke paa. Var der ikke Andet i Vei'en mellem det ærebe Medlem for Vei'e Amt's 2den Valgkreds (Berg) og mig end med Hensyn til Maalene, saa er jeg overbevist om, at vi, med de Kræfter, som det ærebe Medlem er i Besiddelse af, paa nogle faa Timer godt kunne udarbejde, hvilken Inddeling vi skulle have, baade med Hensyn til Meterinddeling og Nummaal overhovedet (Modsigelse af Berg), jo meget godt. Vi ville jo have Tidelingen, hvad der jo for Resten er drøftet i Udvalget. Der var Nogle hange for, at Stytemet skulde afbrydes — men jeg skal for Resten ikke omtale, hvad vi kom ind paa under Konferencen, men jeg er overbevist om, at Regjeringen ikke bryder selve Stytemet. Det ærebe Medlem for Vei'e Amt's 2den Valgkreds henviste ogsaa til, at han engang i Udvalget havde troet, at vi kunde have fulgtes ad, men at saa vare vi komme med vore rigoristiske Bestemmelser o. s. v. Jeg holder nu ikke af at komme ind paa, hvad vi have tænkt i Udvalget; men da det ærebe Medlem har talt om, hvad vi have tænkt paa, maa jeg sige, at jeg troede ogsaa en Gang, at der skulde blive et stort Flertal, der kunde enes i Et og Alt; men jeg vil da nok sige, at skulde vi enes, maatte det vistnok være paa det Grundlag, at Loven skulde gennemføres. Nu bebrejder man vel Regjeringen, at den Sædet har gjort, siden Loven var til Forhandling her; men jeg gad dog nok vide, ørligt talt, om Folkestytinget vilde opfordre Regjeringen til at indføre Bestemmelser med Hensyn til Skoleundervisningen, som man i det praktiske Liv aldeles ingen Brug har for, (Berg: Selvfølgelig) selvfølgelig, siger det ærebe Medlem; da vilde jeg meget beklage, om vi, hvis vi aldeles ikke fik Meterloven, skulde have hadt de store Bekostninger i saa Henseende. Nei, vi maa være enige om, om vi ville have Loven eller ikke, før vi paabyder Regjeringen at foretage store Skridt, der ville medføre Bekostninger, som vi skulde betale. Naar det ærebe Medlem tillige siger, at de Tal, jeg har nævnt med Hensyn til Bekostningerne, ikke passere, da har jeg slet ingen Tal nævnt. Jeg har nævnt de Tal, som en Professor i Norge har sagt, at det der har kostet dem at gennemføre deres Lov. Overfor det ærebe Medlem for Hjørving (Vertelsen,) der sagde, at det vilde koste en Million, har jeg sagt, at dette ikke passede, saa meget mindre, som jeg gaar ud fra, at vi paa Finantsloven vilde faae et Beløb til de Udgifter, der paaføres Kommunerne ved Indførelsen af det nye Meterstytemet. Det har vel flere Gange viist sig, at det kan